

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Was het de Veldfee?

Jack en zijn zus Nina waren twee weeskinderen die, van deur tot deur, moesten bedelen om eten en een slaappleats. Op een dag vertelde een man, genaamd Simon, hen dat als ze voor hem wilden werken, hij ze een thuis zou geven. Jack en Nina dachten dat Simon een heel goedhartige man moest zijn om hen een thuis aan te bieden, dus werkten ze zo hard als ze konden om hem terug te betalen. Maar hierin vergisten ze zich, want Simon was een erg hebzuchtige, hardvochtige man en bood alleen aan om de kinderen mee te nemen, zodat hij ze voor niets kon laten werken.

Jack deed alle karweitjes op de boerderij en Nina deed het huishouden, hoewel ze allebei veel te klein waren om zulk zwaar werk te doen. In ruil daarvoor gaf Simon hun een slaappleats op de zoldervloer en heel weinig te eten. Als hij Nina vlees liet koken voor zijn avondeten, ging hij bij het fornuis zitten en zag toe dat ze er niets van at, en als hij al het vlees had opgegeten, liet hij de de restjes achter voor de arme kleine Jack en Nina, die met zo weinig eten nog steeds erg veel honger hadden.

Op een dag vertelde Simon Jack dat hij

Koe aan de slager ging verkopen en dat hij haar de volgende dag naar de stad zou brengen, een paar kilometer verderop. Jack en Nina waren dol op Koe en huilden bittere tranen toen ze dit hoorden. Ze smeekten Simon om haar niet naar de slager te brengen hebben, maar hij zei dat hij niet zou luisteren naar al dat onnozele geklets en dat Jack de volgende ochtend vroeg en opgewekt moest vertrekken.

Nina sloeg haar armen om de nek van Koe en hilde toen Jack klaar was om haar weg te leiden. Ze keek hen na op de weg, maar haar tranen verblindden haar zodat ze niet ver kon zien, en ze ging terug om Simons ontbijt te halen, met een bedroefd hart. Toen Jack bij het bos kwam, leidde hij Koe naar een beek om te drinken, en terwijl hij op de oever zat te wachten, zag hij tot zijn grote verbazing een Fee uit een lelie komen. "Ik dacht dat je nooit zou komen", zei het kleine wezentje.

Jack dacht dat ze tegen hem sprak, maar tot zijn verbazing gaf Koe antwoord.

"We moesten wachten op het daglicht, begrijp je wel", zei ze.

"Ja, dat weet ik, maar de zon zal spoedig opgaan en ik moet voor die tijd thuis zijn", zei de Fee. "Wat kan ik nu voor je doen?"

"Red mijn leven, alsjeblieft! Ik ben nu onderweg naar de slager", antwoordde Koe. "Je vertelde me die dag, dat ik de veldbloem waarin je sliep niet opat, dat je me zou helpen als ik ooit hulp nodig had", zei Koe.

"Natuurlijk zal ik je helpen", zei de Veldfee. "Ik zal je veranderen in alles wat je maar wilt. Wat wil je worden?"

"Er is nog iets, goede Veldfee", zei Koe. "Deze arme jongen zal worden gestraft als ik niet naar de slager word gebracht en als hij dan geen geld aan Simon kan geven. Deze jongen en zijn zus zijn erg aardig voor mij geweest. Ze vergaten nooit om me water te brengen en gaven me vaak zout, terwijl hun meester het niet wist. Ik wil ze niet in de problemen brengen, zelfs niet om mijn leven te redden."

"Oh, maak je om ons maar geen zorgen", zei Jack, die eindelijk kon praten. "Nina en ik vinden het niet erg om gestraft te worden, als jij maar aan de slager kunt ontsnappen."

"Ik heb een plan bedacht", zei de Fee, "een plan dat je zal redden van de slager, en je twee vrienden ook geen kwaad zal doen. Het is dit: in plaats van jou in een andere vorm te veranderen, kunnen we ook je meester in een vriendelijke en goede man veranderen."

"Oh ja, dat zou het beste zijn", zei Jack, "dat wil zeggen, als Koe er natuurlijk geen bezwaar tegen heeft om een koe te blijven."

"Ik zou liever een koe zijn maar alleen als ik er zeker van kan zijn dat ik kan blijven leven", antwoordde Koe.

"Maar je kunt natuurlijk begrijpen dat er geen vreugde in het leven voor mij, als koe, kan zijn met de slager in het vooruitzicht."

"Nou, dat is dan allemaal geregeld", antwoordde de Fee, "en hoewel de zon opkomt, denk ik dat ik nog op tijd bij je meester kan komen zonder dat de oude Zonneman

me ziet, want het is koel en schaduwrijk langs de weg naar de boerderij. Jullie twee wachten hier en zullen zien wat er gebeurt."

Jack vroeg zich af wat de Veldfee van plan was, maar hij verbaasde zich nu nergens meer over, dus begon hij wat bessen te plukken, want hij had nog niet ontbeten. Koe wist nu zeker dat ze niet naar de slager ging, dus begon ze lekker van het zoete gras bij de beek te eten. Jack dacht dat ze misschien weer zou praten en hij klopte haar op haar zij en neus, maar het enige antwoord dat Koe gaf was haar neus tegen hem wrijven en hard geloei.

Na een tijdje hoorde Jack iemand zijn naam roepen en er kwam iemand over de weg rennen. Het was Nina. "Oh, ik ben zo blij dat ik je gevonden heb", zei ze. "Kom snel, er is iets met Simon gebeurd." Jack liet Koe voor zichzelf zorgen en haastte zich achter Nina aan, zich afvragend wat de Fee met Simon had gedaan. Maar het leek er meer op dat Simon zijn problemen zelf had veroorzaakt door te proberen het hout te brengen die ochtend toen Nina hem vertelde dat ze meer hout nodig had voor het vuur. In plaats van haar meer hout te geven, had hij wat olie op het vuur gegoten en de vlam was opgelaaid en had hem verbrand.

Toen Jack en Nina de boerderij bereikten, lag Simon kreunend van de pijn op de grond. Alle onvriendelijkheid vergetend die ze van hem hadden gekregen, tilden Jack en Nina hem op van de vloer en legden hem op zijn bed. Daarna deden ze alles wat ze konden om hem te helpen. Nina sprenkelde water op zijn gezicht en handen en Jack verbond ze, en toen viel Simon in slaap.

Toen hij wakker werd, vroeg hij om wat haveremout en toen herinnerde hij zich opeens Koe.

"Het arme beest", zei Simon. "Ik wilde dat ik haar had gehouden, ook al werd ze oud. Maar het is nu te laat, want ze is al bij de slager natuurlijk."

Precies op dat moment klonk het buiten: "Boeee, boeee", en voor het eerst sinds hij haar bij de beek had achtergelaten, dacht Jack weer aan Koe.

"Wel, hoor maar, daar is ze", zei hij. "Ik ben vanmorgen niet bij de slager geweest omdat Nina me kwam halen voordat ik het bos uit was.

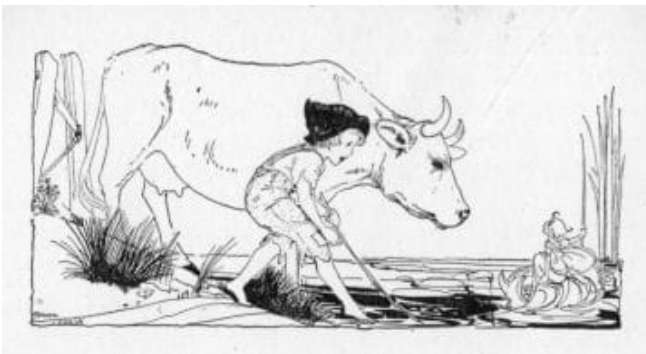
"Ik zal haar nooit verkopen", zei Simon. "Ga naar buiten, Jack, en geef haar een goed diner, en zorg vanavond dat ze een mooi bed van stro in de schuur heeft."

Die dag zei Simon tijdens tegen Nina dat ze een goede vleesschotel moest maken en dat Nina en Jack alles mochten eten wat ze wilden. Jack vertelde Nina wat er was gebeurd bij de beek in het bos en vroeg haar of ze dacht dat de Fee misschien iets te maken had gehad met het ongeluk dat Simon was overkomen.

"Natuurlijk niet", zei Nina. "Feeën doen altijd goede dingen, geen slechte dingen, en trouwens, Simon was bij het vuur op het moment dat jij de Fee zag, en ik vraag me ook af of je wel echt een Fee hebt gezien. Weet je zeker dat je niet in slaap bent gevallen en alles hebt gedroomd?"

Jack was er vrij zeker van dat hij het niet gedroomd had, maar Koe sprak nooit meer een woord – tenminste – Jack hoorde haar nooit meer praten. Maar toen Simon herstelde van zijn brandwonden en weer helemaal beter

was, gebeurde er iets, en of de Veldfee en de Koe er iets mee te maken hadden, hebben Jack en Nina nooit geweten. Simon was veranderd dat was zeker! Hij liet Jack en Nina geen zwaar werk meer doen, maar stuurde beide kinderen naar school. Hij knapte het huis op en kocht nieuwe meubels en hij kocht mooie kleding voor Jack en Nina en alleen het beste was goed genoeg. "En als jullie het niet erg vinden", zei Simon op een dag

tegen Jack en Nina, "noem me dan voortaan maar oom Simon."

Hij kocht zelfs een mooi paard en een koets om de kinderen naar school te rijden. En eigenlijk dacht iedereen dat Simon zijn

verstand moest hebben verloren, hij was zo veranderd. "Het moet het werk zijn van de Veldfee", zei Jack toen hij en Nina bespraken wat de burens over Simon zeiden. "Ze zei dat ze hem zou veranderen in een aardige en goede man."

"Misschien trof ze hem bij het vuur aan en wilde ze afwachten wat er met hem zou gebeuren", zei Nina, "maar ik denk toch dat je die ochtend in slaap bent gevallen, Jack, terwijl je aan het wachten was tot Koe bij de beek zou drinken."

"Koe, jij hebt de Fee toch ook gezien?", vroeg Jack, toen Koe naar de stenen muur kwam waar Jack en Nina stonden.

Koe keek over de muur recht naar Jack en antwoordde: "Boeee."

"Het maakt niet uit, Jack", zei Nina lachend terwijl ze Koe op de neus klopte. "Het is allemaal zo goed afgelopen en een vader zou niet aardiger en vriendelijker voor ons kunnen zijn dan oom Simon. Soms denk ik dat het allemaal goed is gekomen omdat toen hij zo ziek en hulpeloos was, en wij waren aardig voor hem en deden alles wat we konden voor hem, ook al had hij ons bijna uitgehongerd en ons zo hard laten werken. Ik denk dat hij er spijt van heeft en nu alles probeert te doen om zijn onvriendelijkheid goed te maken en ons het te laten vergeten.'

"Misschien heb je gelijk, Nina", zei Jack, "dus we zullen het vergeten, maar ik ben zeker van de Veldfee, en Koe weet dat het waar is, want het was de Fee die haar van de slager heeft gered."

Maar het enige antwoord dat Jack van Koe kreeg, was "Boeee!"